

Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 8, ročník 21

www.farnostzidenice.cz

Vánoce 2014

Milí přátelé,

možná už v této chvíli přemýšlíme, co budeme dělat v těch krásných okamžicích vánočních svátků, kdy se vše jaksi zastaví nebo alespoň zpomalí své tempo a my budeme moci vychutnávat klid a teplo domova. Pravděpodobně většina z nás má již vymyšlený osvědčený program, který k těmto vzácným dnům patří. Jedná se třeba o plán návštěv, které je vhodné vykonat, nebo naopak vše nachystat, aby se zase u nás příbuzní a přátelé cítili dobře. Příprava toho, aby na dny svátků nic nechybělo, stojí však někdy mnoho vypětí a vyčerpání.

Poselství adventu ale zní trochu jinak. Bůh, který dává zaslíbení příchodu Mesiáše, nežádá, aby bylo všechno navařeno, nakoupeno a uklizeno.

To, co je jedna z věcí, která nás na Vánocích těší, je překvapení z toho, čím jsme obdarováni. Aby tohle vyznělo, chceme se často dostatečně předzásobit, abychom si mohli říci: teď už je všechno podle mého plánu připraveno, mohu si klidně sednout a slavit. Potom ovšem už nemůžeme čekat nic, co by nás mohlo ještě překvapit! V tom je pak ale kámen úrazu. Nic nás nemůže už překvapit! Vše je nachystáno podle našich představ a nezůstává žádné místo v srdci, aby do něho mohlo vstoupit něco výjimečného, pro nás neznámého, ale tím více obohacujícího. Nejsme již ničím zvláštním obdarováni a doba slavení proběhne opět v té známé rutině, možná i v rozčarování a zklamání. Pro přijetí Božího daru je potřeba se vzdát některých svých představ, které možná považujeme i za důležité. Potom kupodivu vytvoříme prostor, do kterého může vstoupit něco nového.

Když přistoupíme k Vánocům s trochu prostší zajištěností, s rizikem, že bude něco málo chybět, možná budeme překvapivě něčím novým obohaceni. To je ostatně patrné také u účastníků události v Betlémě. I oni jsou vedeni nějakým nedostatkem, aby zde v narozeném Ježíši objevili naplnění svých největších tužeb.

Váš kaplan Martin Kohoutek

Zprávy nejen z diecéze

O Vánocích je možno sledovat programy v křesťanských farnostech a sborech na společném rozcestníku www.krestanskevanoce.cz. Projektu se účastní téměř všechny diecéze.

Na stránkách brněnského biskupství je nabídka vánočních koncertů. Např.:

- **26. 12. 2014 v 16 hodin**, kostel sv. Petra a Pavla v Jedovnicích, účinkuje Ženský pěvecký sbor Píseň Sokola Jedovnice
- **26. 12. 2014 v 17 hodin**, kostel sv. Václava v Tišnově, účinkuje TIKO Tišnov
- **26. 12. 2014 v 17 hodin**, kostel sv. Jana Křtitele v Měříně, účinkuje hudba Moravanka
- **26. 12. 2014 v 16 hodin**, katedrála Petrov, účinkuje VUS ONDRÁŠ
- **30. 12. 2014 v 17.30 hodin**, kostel sv. Václava v Holubicích, účinkuje Židlochovický dětský sbor Skřivánek
- **4. 1. 2015 v 16 hodin**, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Lipovci, účinkuje Ženský pěvecký sbor Píseň Sokola Jedovnice
- **4. 1. 2015 v 18 hodin**, kostel sv. Cyrila a Metoděje v Bílovicích nad

Svitavou, účinkuje Bílovický amatérský chrámový sbor

- **6. 1. 2015 v 19 hodin**, kostel sv. Cyrila a Metoděje v Bílovicích nad Svitavou, účinkuje OctOpus Vocalis
- **11. 1. 2015 v 16.30 hodin**, kostel sv. Cyrila a Metoděje v Brně - Židenicích, TŘÍKRÁLOVÝ PODVEČER, účinkuje chrámový sbor a sólisté za doprovodu orchestru

Vyšla kniha Mons. Jiřího Mikuláška Někdo tě má rád. Čtenář v ní najde krátká zamyšlení, příběhy a homilie, které doplňuje výběr textů z předchozích publikací, mapuje období let 1999 až 2014. Publikaci je možné zakoupit nebo objednat na dobírku (Petrov 5, 602 00 Brno). K dostání je rovněž v prodejně Donum (Brno, Petrov 9) a Cesta (Brno, Jakubské náměstí). Cena 149 Kč.

M. Ujezdská

12. ples židenické farnosti

V sobotu 17. 1. 2015 od 19.00 hod.

ZŠ Horníkova 1 v Brně-Lišni. K tanci i poslechu bude hrát kapela *Nová tchýně*.

Předprodej vstupenek a stravenek bude v neděli po dopoledních mších sv. v křestní kapli v termínech: **21. a 28. 12. 2014 a 4. a 11. 1. 2015**

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 615 00, Brno 15, tel. 548 530 034. Přípravuje redakční rada, za obsah článku odpovídá autor.

ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ. URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU.

Finanční příspěvky pro farnost můžete zasílat na **účet č. 42 00 14 30 12/6800** nebo na účet určený na opravy kostela – **účet č. 22 00 03 27 19/6800**

Variabilní symbol: Vaše IČO nebo rodné číslo, **konstantní symbol:** 558

Cena vstupenek s místenkou 150 Kč, cena večere 100 Kč

Zároveň touto cestou hledáme dárce a sponzory pro dary do tomboly.

Dary do tomboly – věcné i finanční – je možné přinést v neděli obsluze do klubu Václav nebo předat v křestní kapli u prodeje lístků nebo kontaktovat přímo Terku Veselou, tel.: 776 631 268

Dotazy a podněty k organizaci plesu směřujte na Josefa Rouse, tel.: 601 572 857.

Josef Rous

Taizé – plné života

Nevím, jak nejlépe začít, tak začnu písní: *Il n'est pas de plus grand amour que de donner sa vie pour ceux qu'on aime. Grande est ta bonté, Seigneur, envers nous!* (Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.) *Jan 15,13*

Tato píseň mě provází od začátku pobytu v Taizé, vesnička ležící v Burgundsku (Francii) na cestě mezi městy Dijon a Lion. Žije zde ekumenická komunita bratří, která na tomto nádherném místě přijímá mnohé poutníky z celého světa. V říjnovém čísle jste určitě četli o tom, jak skupina poutníků ze Židenic putovala do Taizé. Ano, je to ta stejná vesnička, stejná komunita.

Rozhodl jsem se zde strávit delší dobu, abych načerpal a také pomáhal. Jako vždy ale dostávám víc, než oč bych se Boha odvážil prosit. Proto Bohu díky za tuto příleži-

stost, za bratry z Taizé, kteří mne a další dobrovolníky přijali.

V tomto časovém období ubývá poutníků, přesto je Taizé plné života. Kostel je otevřen pouze v původní přední části, která byla v minulosti rozšířena o další velké prostory, kde se může shromáždit ke společné modlitbě až 5 000 poutníků.

Je nás tu zhruba osmdesát kluků a holek, kteří pomáhají s chodem tohoto velkého poutního místa. Nuda tu rozhodně není. Já bydlím v jednom ze dvou domů s dalšími patnácti kluky ve věku 19–30 let. Společně se třikrát denně modlíme, jíme. Ráno, odpoledne a někdy večer pracujeme, sdílíme se o každodenní zážitky, řešíme zapeklité situace, smějeme se vtipům atd. Jsme bratři, snažíme se jeden druhého poznávat, přijímat, pomáhat si, stříhat si navzájem vlasy... Myslím, že to stejné platí i pro holky. Dohromady tvoříme malý obraz života bratří z Taizé. Alespoň se o to snažíme.

Když se jdeme projít, je to vždy příležitost obdivovat krásu přírody, která působí klidně, neuměle, vše roste „samovolně“. Je to jednoduše nádhera! Jsem tu moc rád, přesto mi chybí mluvit česky, a tak si tu postupně uvědomuji, jak je čeština krásný jazyk. Ani nevíte, jak se těším na to, až se budu moct zúčastnit mše svaté v češtině!

Modlím se za naši farnost – rodinu, ve které každý z nás má příležitost žít, vyrůstat, objevovat našeho Boha – Tátu. Jsem za vás moc vděčný, za to, že mi vás Bůh poslal do života. Díky za vaši podporu!

Jedinou věcí, o kterou se vás odvažuji prosit, je modlitba.

Přeji každému z nás, abychom tento rok znovuobjevili, proč jsou Vánoce pro nás tak důležité! Myslím na vás.

Ondra Veselý

Ministrantský měsíčník dosáhl plnoletosti

Žideničtí ministranti si předávají jednu malou perlu. Je jí Ministrantský měsíčník. Jedná se o časopis, ve kterém najdete informace, reportáže, pohádky, zajímavosti, rozhovory a další náležitosti týkající se především místních mládežníků (často i mládežnic). A není to tak dávno, co tento prestižní plátek oslavil své osmnácté narozeniny. Při oslavách v suterénu kostela v pátek 19. prosince se tak mohli farníci zúčastnit oslav měsíčníku a poznat nás blíže. Velké projekty mají vždy za sebou dlouhou cestu. Pojdme se tak po ní vydat. Nulté vydání časopisu vyšlo 5. prosince roku 1996 v nákladu čtyřiceti kusů. Do redakce patřil Pavel Severa (Pól) – šéfredaktor, Jenda Severa, Martin Julínek a Franta Julínek. Číslo mělo pouhé čtyři strany. Dlouhou dobu páni redaktori řešili název plátku. Vypsali dokonce veřejnou soutěž, kde se sešly jen dva návrhy. Nakonec název zůstal takový, jaký ho známe dnes.

Redakcí prošlo na třicet sedm kluků. Šéfredaktorů se tu vystřídal deset. Patřili mezi ně Pavel Severa, Lukáš Firdrmuc, Robert

Ströbinger, Michal Firdrmuc, Vojta Loub, Štěpán Horký, Jirka Fediovič, Vojta Jurásek a Vítek Kobza a Petr Janko.

Prispěvatelé byli velmi erudovaní a nadšení. Svědčí o tom opravdu neotřelé nápady, které jednotlivá čísla provázely. Setkali jsme se tak např. s rozhovorem s tehdejší kardinálem Vlkem, upoutávkami na tábory, komiksem, fotorománem, povídkami, pohádkami, soutěžemi, reportážemi z akcí a praktickými informacemi týkajícími se ministrování. Činnost redakce dokázala strhnout nejednoho nadějněho dorostence. Svědčí o tom i fakt, že tři z redaktorů se rozhodli (věřím, že i na základě působení v MM) pro studium žurnalistiky.

Když si dnes zalistujeme staršími čísly MM, je vidět, jak reagoval časopis na změny doby a jak se tím pádem měnil. Starší čísla naplňovaly dlouhé, přemýšlivé články a spíše praktické texty. Postupně si redaktori začali hrát s grafikou. Vydání často obsahovala ručně kreslené obrázky. Ministranti byli také soutěživí, absence PC zajišťovala, že se zapojovali do různých soutěží a akcí vypisovaných redakcí. Poslední roky se nesly v duchu změny designu, používání fotografií, více obrázků a méně textů. Zároveň se odlehčil obsah – jde o tzv. infotainment (zezábavnění – současný trend české žurnalistiky).

Velkým úspěchem roku 2013 bylo vydávání fotorománu *Poslední vlak*. Jednalo se o fiktivní příběh ze Židenic, jehož hlavní postavou byl otec Karel. V seriálu se objevily i některé události, které se opravdu

staly. Vše korunovalo vydání Posledního vlaku v celorepublikovém časopise Tarsicius s nákladem 4 900 kusů.

I když časopis občas zapomene vyjít, stále se těší velké oblibě ministrantů. Někdy dostává závrať z toho, kolik osudů se u tohoto drobného projektu protlo. Také doufám, že MM limuzínu potáhnou nadcházející generace dál. Tak vše nejlepší do dalších let, milý měsíčníku. Cesta s tebou je jedno velké dobrodružství. Kdo si tě stopne příště?

Jan Krejčí

Vánoční přání

*Možná bylo nebe plné hvězd,
když se tři mudrci z Východu
rozhodli vyjít za tou,
která byla znamením Krále králů.*

*I na dnešním nebi je mnoho hvězd
a záleží na nás, jestli se vydáme za stejnou
jako před staletími mudrci.*

*A jestli ano,
potom i my prožijeme radost mudrců i pastýřů
na konci jejich hledání – hlubokou radost v srdci,
která se dá těžko pojmenovat,
která je láskyplným dotekem Boha.*

*Ať světlo, které naplnilo pastýře i mudrce radostí,
zazáří i Vám.*

Za to se modlím a k tomu Vám všem žehnám.

Vojtěch Cikrle, biskup brněnský

Kdo miluje, umírá – příběh otce Toufara, kandidáta na blahorečení

„Jeho podoba byla nelidsky zohavena. Muž bolesti, znalý utrpení. Vyrván byl ze země živých, byl ubit k smrti. Hrob mu vykázali se zločinci, ačkoliv se nedopustil křivdy.“

Právě tímto výrokem z proroka Izaiáš začínal článek v říjnovém vydání Lidových novin. Jeho autor, dvorní životopisec Miloš Doležal tak naprosto přesně ukázal, že bible není archeologickou vykopávkou, ale aktuální četbou osudů dnešní doby.

V polovině listopadu došlo k vyzdvižení ostatků otce Toufara z hromadného hrobu v pražských Ďáblicích. Je to jeden z posledních kroků, který by měl napomoci procesu blahorečení na úrovni diecéze. Až se veškeré výzkumy uzavřou, poputuje zpráva do Říma, kde se rozhodne o dalším postupu. Je na místě se ptát, jak se celá problematika vztahuje k času Vánoc. Jedná se asi o to, že příběh zavražděného je totiž příběhem lásky.

Josef se narodil v roce 1902 v Arnolci na Vysočině, po absolvování gymnázia pomáhal otcí s hospodářstvím. Celý život byl spjat s tímto česko-moravským pomezím. Nakonec vystudoval kněžský seminář v Hradci Králové, kde obdržel v roce 1940 kněžské svěcení. Působil jako kaplan a později jako farář v Zahrádce a nakonec v Číhošti. Když se 11. prosince roku 1949 při kázání v číhoštském kostele pohnul oltářní kříž, všichni to kromě otce Toufara viděli. Zázrak se

opakoval ještě na Boží hod vánoční. Celá situace vzbudila pozornost komunistické StB, která potřebovala zastrašit katolíky veřejným monstrprocesem.

Nevysvětlitelný

úkaz jim vše usnadnil. Bitím, nelidským mučením a dalšími komunistickými praktikami si několik estébáckých vyšetřovatelů vynutilo Toufarovo přiznání. Kněz prý na příkaz Vatikánu sestavil mechanismus, kterým hýbal s křížkem. Dobová propaganda čekala, až kněze temné vězeňské kobky vydají na světlo, aby mohl být se souhlasným ryčením veřejnosti a pod světly fotoaparátů a kamer vydán na smrt.

Den před svou smrtí, 24. února 1950, vezou agenti zmučeného kněze do Čihoště. Chtějí s ním natočit propagandistický film o zinscenovaném zázraku. Zmučené tělo nedokáže ani stát, a tak po jednom záběru je Toufar převezen do sanatoria. Druhý den na to umírá. Jeden z komunistů, který otce zatýkal, poznamená: „Jeho tvář jsem nepoznal. Ten muž nebyl podobný člověku.“ Ze strachu i před svými lidmi narychlo pohřbívají vyšetřovatelé otce Toufara do hromadného hrobu, který je spíše smetištěm. Mučedník leží v jámě společně s kusy těl z pražské patologie, dětskými plody usmrcenými při potratu, sebevrahy, kriminálníky a dalšími vězni. V hlině jsou odhozeny i zvířecí kosti poštělého slona z jednoho cirkusu.

Smyslem tohoto lidského příběhu není znechutit čtenáře, ale ukázat na sílu lásky, o které se neustále mluví (zvláště o Vánocích). Někteří filozofové mají za to, že pokud člověk miluje, jeho duch (sídlící v duši) oživuje milovanou osobu. Podíváme-li se na zamilovaného člověka, vidíme, že umírá. Nemluví, nespí, nejí, vypadá nemocně. Milovaný naopak žije, a to s dvojnásobnou silou, neboť ho oživuje nejen jeho duch, ale i duch toho druhého. Proto umenšením sebe dáváme život druhému. Proto se musel Ježíšek narodit do chléva, aby nám dal království.

Jan Krejčí

Nový farní dům

Ve čtvrtek 4. 12. jsme se již po několikáté sešli na oratoři nad otázkou co a jak s farním domem. Během presentace (můžete si ji prohlédnout v těchto dnech v kostele), jak by měl dům vypadat, vystalo z řad přítomných mnoho otázek a podnětů. Diskuse nakonec vyústila k společnému rozhodnutí začít již v této době s opravou a rekonstrukcí fary, ale zároveň dělat vše, aby nám neutekla možnost získat na stavbu farního domu dotace. Ty by mohly v současné době být ve výši až 80–90 % ceny domu. Přítomní farníci se s panem farářem dohodli na tom, že je potřeba najít člověka, který by si starost o toto dílo vzal na sebe. Přemýšlejte o tom. A prosím modlete se za dobrá rozhodnutí.

*P. Petr *Beneš*

Václav Renč: Zpěvy u jesliček (úryvek)

*Probuďte se, probuďte se,
novinu vám hvězda nese,
ozařuje temný svět.
Vstaňte ze sna, vstaňte z hříchů!
Zvony zvoní v nočním tichu.
Narodil se z růže květ.*

*Nad holým chlévem z kamení,
co hledí dolů k městu,
hoří to Boží znamení
a osvětluje cestu.*

*Svolává k chlévu ze všech stran
i anděle i lidi.*

*A kdo má srdce dokořán,
každý to světlo vidí.*

*A kdo má srdce dokořán,
ten slyší z nebe zvony.*

*Sbíhá se, sbíhá ze všech stran
těch srdcí miliony.*

*A pokud časem bude čas
a srdce otevřená,
budou se sbíhat zas a zas
a padat na kolena*

*před Králem věků na jeslích
a zpívat s celým světem:
Buď sláva Bohu v nebesích
a pokoj Božím dětem!*

Pojďte ke mně všichni

Bratře, sestro, co to bylo, co tě dnes vedlo
v tak neobvyklou hodinu ven z domu – sem
do kostela?

Nebylo dnes doma tak pěkně útulně, teplo?
Kde na světě je místo, kde se unavený člo-
věk cítí lépe než doma? Kde posedět, než
doma mezi svými, mezi dobrými přáteli?

A když nejsou přátelé, alespoň lze ulehnout
do teplé postele, zapomenout na všechno.

Ale to je to: jsou věci, na které se prostě
zapomenout nedá. Jsou hodiny, ve kterých
se nedá spát. Je touha, kterou nepřehluší
ani hlučná společnost. Jsou otázky, které
ti žádný člověk nezodpoví. Jsou břemena,
která ani nejpevnější ruka neodejme.

Lidská radost i bída, touha po lásce, to vše
vede člověka k Tomu, jehož lidstvo hledá už
po tisíciletí, vede člověka k hledání Boha.

Vás přivedlo hledající srdce dnes sem.

„Pojďte ke mně všichni,“ říká náš Pán. Vy,
prozíráví, i vy, slepí. Vy, poslušní, i vy, hluchí.
Náš Pán je dost mocný, aby mohl pomoci
všem. Pojďme tedy!

Ale neměli bychom kam a za kým jít, kdyby
Bůh sám nepřišel vstříc nám. Sláva Vánoc je
v tom, že Bůh kráčí vstříc mně, člověku. Bůh
sám přichází, aby nás spasil. Přichází k nám
jako bratr k bratru, jako člověk k člověku,
jako milující k milovanému.

Ale proč se dnes scházíme právě v noci?
Proč zpíváme: „Tichá noc, svatá noc?“ Proč
se tu opěvuje noc, a ne den? Uprostřed noci

se odehrává jak Narození, tak i Zmrtvýchvstání Páně. O Vánocích i Velikonocích je noc dobou, kdy se Boží tajemství zjevuje světu.

Uprostřed noci hlásají oba svátky vítězství světla.

Proto my, křesťané, slavíme svatou noc, protože jsme děti světla. Křesťan ví, že jeho noc už Boží láska proměnila v jasné a radostné Vánoce. Proto přicházíme o svaté noci do kostela, abychom si to znovu uvědomili, abychom se o tom znovu ujistili, abychom se radovali spolu s anděly a pastýři: „*Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby nezahynul v temnotách nikdo, kdo v něj uvěří.*“

Ze sbírky P. Ladislava Simajchla

Cestou do Emauz

Opravy a úpravy

Blíží se konec občanského roku a je zvykem provádět různé bilance, hodnocení a závěry. Na následujících několika řádcích se nedozvíte jednotlivá čísla či souhrnný součet, toto bude uvedeno na jiném místě, ale zde se v kostce dočtete, na co všechno byly mimo jiné použity peníze, kterými pravidelně přispíváte. Něco z uvedeného se podařilo provést i svépomocí a rozhodně toho nebylo málo.

Nejviditelnější stavební akcí roku 2014 byla bezesporu druhá etapa výmalby interiéru našeho kostela. V rámci ní byla dokončena výmalba bočních lodí, jednotlivých schodišť vedoucích ke kůru, kůru včetně nástěnné malby nad varhanami a dále také chodby na

oratoř a ke zpěvárně včetně schodiště. Vzhledem k obtížnému přístupu a pohybu na kůru musely být na dočasnou dobu sundány a složené jednotlivé píšťaly varhan, aby byl uvolněn prostor pro malíře a restaurátory. Poté byly píšťaly opět sestaveny na svá místa – nutno poznamenat, že se nejednalo o žádné čištění a ladění, to bychom se totiž pohybovali v úplně jiné cenové hladině.

Méně viditelnou akcí, která možná mnohým ze dne na den převrátila život naruby, bylo během jarní brigády uskutečněné tzv. „odnepořádkování“ přilehlých prostor kostela. Oblíbený autor sice píše ve svých povídkách o malém přehledném nepořádku, ten sice může být sympatický na pracovním stole či v pokoji, ale v našem kostele? Průběhem let se z něj začal pomalu stávat velký, nepřehledný nepořádek. Zásah to byl na některých místech vcelku razantní, leč úspěšný. Teď záleží na nás všech, jestli dokážeme vrátit věci na svá místa a nedonášet, nepřivážet a neskladovat věci další v zázemí našeho kostela.

Za nápadnou akci se dá označit výměna osvětlení v našem kostele. Tato potřeba vznikla již loni, neboť značně staré reflektory v nově vymalovaném presbytáři a v křížové lodi působily nepatřičně. Vzhledem k tomu, že docházelo k nutnosti manipulace se skleněnými báněmi nad našimi hlavami, bylo zjištěno, že nejsou zcela bezpečné. Proto byla vymyšlena obnova systému jejich uchycení, a když se probírala možná spotřeba, kdy jedna žárovka měla příkon 500 W, bylo rozhodnuto, že se vymění za žárovky výrazně spořivější.

Za nenápadnou akci lze označit průběžné úpravy 28 oken na věži kostela, díky nimž přestane zatékat a znovu budou sloužit svému účelu. Probíhá i postupná údržba zvonice.

Nejdobrodružnější akcí roku je vyhlášena akce „Hurá na ně!“, myslím tím holuby, kteří nám neuvěřitelným způsobem zanášejí všechny okapy střechy kostela a též ucpávají i jednotlivé svíslé okapy včetně gajgrů. Díky šikovnosti a odhodlání byla svépomocí na jaře i na podzim důsledně pročištěna všechna zanesená místa na střeše (úžlabí, boční oplechování, rýny, svody, gajgry...), dílčí čištění probíhá prakticky neustále. Vzhledem k tomu, že holubi si z našeho snažení nic nedělají, bude muset být v příštím roce přistoupeno k předcházení škodám jimi způsobeným.

Za nejsložitější akcí se dá označit postupná rekonstrukce elektrického vedení. Opět „díky“ holubům docházelo při bleskových průtržích k zatékání do elektroinstalace, zejména v bočních lodích, a následným zkratům, které vedly k nutnému postupnému odpojování některých elektrických okruhů od sítě. Před provedením výmalby bočních lodí byla proto svépomocí kompletně vyměněna zastaralá kabeláž v bočních lodích včetně oprav zásuvek. V plánu je na další rok dokončit opravy elektroinstalace vedoucí nad bočními loděmi a opravy ovládání z hlavního rozvaděče.

A akcí závěrečnou, kterou pocítíte doslova na vlastní kůži, především v zimních měsících, je kompletní výměna starých kotlů za nové, která se může uskutečnit díky dotaci z Jiho-moravského kraje. Do budoucna je zamýšlena

též rekonstrukce celého otopného systému, který vykazuje značné ztráty.

Jak sami vidíte, není toho málo, co se podařilo udělat, opravit, vyměnit, zrenovovat. Zároveň toho není málo do dalších měsíců. Svůj domov si dle možností snažíme zútulňovat a zařizovat tak, abychom se v něm cítili příjemně. Náš kostel je domovem naší farnosti, proto se též snažíme být dle svých možností nápomocni jeho postupné rekonstrukci, nutným opravám a zútulnění.

*P. Petr *Beneš*

Okénko do historie naší farnosti

Díl 5. – Druhé chrámové varhany (1938-1963)

Důležitou součástí slavení liturgie je i duchovní hudba. Její historie i tradice nabízí několik forem. Jednou z nich je i společný zpěv písní celým shromážděním. Jaksi samozřejmě přijímáme u společného zpěvu varhanní hru. Vnímáme predehry, mezihry i doprovod zpěvu. Mnozí z vás dokonce poznají konkrétního varhaníka podle stylu hry. Abychom mohli varhany slyšet a podle

Varhany v Židenicích

Varhany v Chorvatském Grobu

nich zpívat, musí probíhat mnoho činností. Jsou to především jejich pravidelná údržba a průběžné ladění. V některém z dílů připravovaného varhanního seriálu se pokusíme nahlédnout do zákulisí královského nástroje. Co je však u varhan neopakovatelné, je jejich návrh a vlastní stavba. Většinou se životní příběh varhanního nástroje pojí s příslušným kostelem, některé chrámy zažily během své existence stavbu i více nástrojů. I náš farní kostel si ve své – již skoro osmdesátileté – historii může u dnešních varhan napsat pořadové číslo 3.

Příběh druhých chrámových varhan začíná v roce 1938, kdy 31. března prelát P. Adolf Tenora objednal vlastním nákladem u firmy Melzer v Kutné Hoře nové varhany za obnos tehdejších 120 000 Kč. Spolek pro stavbu (našeho farního) kostela přispěl částkou 20 000 Kč.

Dispozici varhan (počet rejstříků a jejich parametry) navrhl pedagog, skladatel a katedrální varhaník prof. Antonín Hromádka (1876–1950). Vzhled varhan navrhl architekt Klaudius Madlmayer (1881–1963), architekt našeho farního chrámu. Varhany byly kolaudovány již 9. září 1938 a 11. září posvěceny prelátem Adolfem Tenorou. Byly

vybaveny pneumatickou trakturou a měly 2 manuály s pedálem. Bombardování za 2. světové války poškodilo nejen stavbu kostela, ale rovněž i varhany. I přes průběžné opravy se již nepodařilo zlepšit jejich technický stav. V roce 1963 byly demontovány a nahrazeny novým – dnešním – nástrojem. Demontované varhany byly prodány do farního kostela Krista Krále v Chorvatském Grobu u Bratislavy.

Při podzimní návštěvě Bratislavy se mi podařilo Chorvatský Grob navštívit a být přítomen na mši svaté, kterou doprovázely přítomné ženy zpěvem bez varhanního doprovodu. Zajímalo mne, jaké mají varhany. Při pohledu na kůr jsem se přesvědčil, že mají ty naše původní, i když trochu „chudší“. Po seznámení s místním duchovním správcem jsem získal svolení k jejich vyzkoušení. Při příchodu na kůr byla úprava ihned viditelná. Hrací stůl má již jen jeden manuál a pedál. I když předchozí zprávy a informace o stavu varhan nebyly moc příznivé, byl jsem nakonec velmi překvapen. Podařilo se mi pořídit i krátkou nahrávku se záznamem současného zvuku našich původních varhan. Byl to skutečně zvláštní pocit hrát a slyšet nástroj, na který hrávali v podstatě všichni moji předchůdci ve varhanické službě v Židenicích – prof. Hradil, prof. Smýkal, manželé Drábkovi a nakonec i můj otec. Pro místní přítomné farníky bylo příjemným překvapením, když jsem je seznámil s původem jejich varhan. Historické ohlédnutí za našimi varhanami

tímto článkem nekončí. Čekají nás ještě jedny židenické varhany, a to ty první. Můžete přemýšlet, kde se s nimi ještě dnes můžeme setkat. Nevadí, že z nich zbylo jen torzo. Pokud víte, kde je máme hledat, stavte se za mnou na kůru.

Josef Veselý

Nedělní katecheze

Už je to bezmála půl roku, co jsme vás s Terezkou zvaly na novinku, a to na program pro děti během kázání. Bylo úžasné, jak velký je zájem o katechezi pro děti. Zkusily jsme velkou spoustu forem programů a vznikla tak poměrně velká skupina nadšených dětí a ještě nadšenějších rodičů. Nakonec jsme byli nuceni zmenšit skupinu, abychom se vůbec s dětmi vešly do kaple. Toto všechno šlo velice poměrně lehko realizovat, jelikož jsme s Terezkou na to byly dvě a obě jsme studovali, nebo pracovali tak, že volná neděle byla jistotou. Bohužel od září došlo k nemalým změnám. Terezka přestala z časových důvodů tento program dělat a mě, kterou tyto katecheze velice baví a naplňují, začalo omezovat mé nové zaměstnání zdravotní sestry na ARO v dětské nemocnici. Zaměstnání je to mé vysněné, proto mám občas nemalé potíže zařídit kontinuitu nedělních katechezí. Je poměrně náročné zařídit, nachystat a realizovat vhodný program v jedné osobě. Když mám totiž službu (či i občas skautskou akci), tak

nemůže probíhat program, na který si už zvykla taková spousta dětí.

Proto se na vás obracím s prosbou, zda by se nenašel nějaký/á „parták /partačka“, pro půl hodinky týdně. Potřebuji pomoci s přípravou i následnou realizací katechezí pro děti. Pokud se bojíte a nejste si jisti svojí šikovností, tak vězte, že s mým úsměvem a vašim odhodláním, se dá zvládnout všechno ☑ A nesmíme zapomenout, že Bůh tam bude taky a ve třech se to všechno líp táhne.

Těším se na vaši smsku, či volání,

vaše Marunka Pekárková (roz. Oujezdská)

tel. číslem 721 160 576

Nabídka jarních prázdninových pobytů

Táborové středisko Archa v Rajnochovicích zve děti od 8 do 15 let na SNĚŽENKY 2015 – křesťanské jarní prázdninové pobyty. Středisko je připravuje ve spolupráci s arcidiecézním centrem života mládeže v Rajnochovicích v týdnech jarních prázdnin od pondělního odpoledne do pátečního poledne. Děti mohou prožít pohádkově laděné dobrodružství plné her venku i uvnitř a aktivit zaměřených na všestranný rozvoj. Duchovní program připravuje kněz, který je přítomen během celého týdne.

Pro oblast Brno (i Hodonín, Prostějov a Vyškov) probíhá pobyt ve dnech 23.–27.2.2015. Cena: 800 Kč (pro členy o. s. Sarkander 720 Kč)

Informace a přihlášky: www.ado.cz/mladez

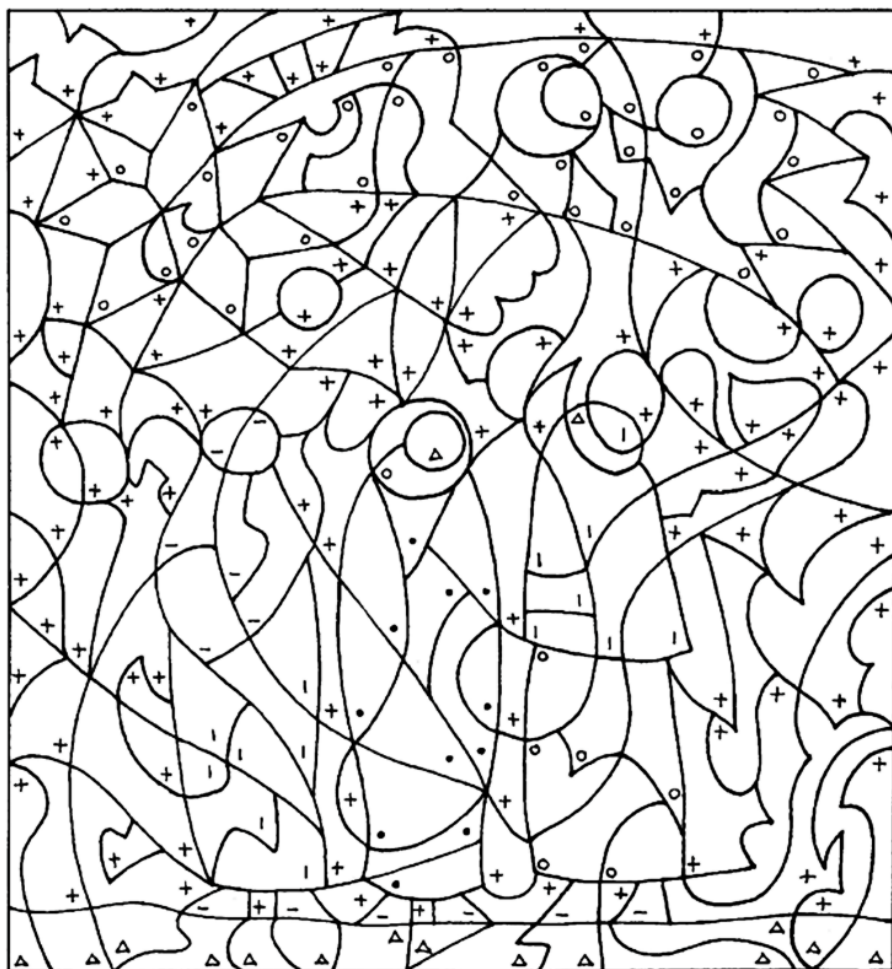
Kontakt: archa.rajnochovice@centrum.cz,

Okénko nejen pro děti

Narozenému betlémskému dítěti se do Betléma přišlo poklonit mnoho poutníků. Nebeská hvězda, která zářila na nebi, vedla pastýře s jejich stády po cestě za Ježíškem. Mezi poutníky byli i ti, které najdete po vybarvení jednotlivých políček v následujícím obrázku.

○ žlutá	— oranžová	l zelená
+ modrá	△ hnědá	• červená

Terezie Veselá